

Харькова М.О., Рибка О.С.

ПОШИРЕНІСТЬ ІНСУЛІНОРЕЗИСТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ ІЗ ЗАЙВОЮ ВАГОЮ ТА ОЖИРІННЯМ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СТАТІ ТА ВІКУ

Харківський національний медичний університет,
кафедра педіатрії №1 та неонатології, м.Харків, Україна

Науковий керівник: проф., д.мед.н. Чайченко Т.В.

Актуальність: За останні три десятиліття поширеність надлишкової маси тіла та ожиріння значно збільшилася. Досить часто надмірна вага та ожиріння асоціюється з порушеннями вуглеводного обміну. Ці зміни на ряду з порушеннями ліпідного обміну є основою метаболічного синдрому, виявлення якого дозволяє своєчасно віднести пацієнта в групу високого кардіоваскулярного ризику. Тому у зв'язку з великою розповсюдженістю надлишкової маси та ожиріння, обстеження таких дітей повинно обов'язково включати дослідження вуглеводного обміну для прогнозування розвитку кардіоваскулярного ризику у дорослому віці.

Мета: дослідити поширеність інсулінорезистентності серед дітей з зайвою вагою та ожирінням.

Матеріали та методи: Нами було обстежено 247 дітей з ожирінням віком 2-18 років. Серед обстежених: хлопчиків 160, дівчаток- 87. Розподіл відповідно до віку був наступним: 2-9 років-22 дитини, 10-14 років-91 дитини, 15-18 років-134 дитини. Діагноз встановлювався відповідно до перцентільних значень індексу маси тіла з подальшим обстеженням згідно з національними стандартам. Значення індексу $\text{НОМА} \geq 3,38$, було розцінено як наявність інсулінорезистентності, згідно світовим рекомендаціям.

Результати: При аналізі лабораторних даних дітей з надмірною масою тіла та ожирінням, інсулінорезистентність була виявлена у 69, 9% обстежуваних дітей. 72% дівчаток та 68% хлопчиків мали порушення вуглеводного обміну. При аналізі поширеності інсулінорезистентності у різних вікових групах, було виявлено: у віковій категорії 2-9 років

інсулінорезистентність була виявлена у 58% обстежуваних дітей, у віковій категорії 10-14 років інсулінорезистентність була виявлена у 73% від обстежуваних дітей, у віковій категорії 15-18 років у 70% обстежуваних дітей була виявлена інсулінорезистентність.

Висновки: Більшість дітей з надлишковою масою тіла та ожирінням мають порушення вуглеводного обміну у вигляді інсулінорезистентності. Цікавим є розподілення в залежності від статі обстежуваних дітей, відповідно до якого розповсюдження інсулінорезистентності є відносно рівномірним серед дівчат та хлопців. Цей факт йде дещо всупереч світовим дослідженням, згідно яким наявність інсулінорезистентності більш поширена серед дівчат і це потребує подальшого уточнення. Розподілення згідно віку свідчить на користь того, що групу ризику по розвитку інсулінорезистентності формують діти з 10 років, обстеження вуглеводного профілю яких, потребує особливої уваги.